

[Axel Christensen.]

Detaller kan jeg nævne, at der nu yderligere undtages Raavarer fra Importafgiften, hvilket betyder en Fordel for de Virksomheder, der anvender dem — jeg tænker her navnlig paa Jern- og Metalvarer, som ogsaa anvendes til Byggeriet, hvilket atter vender sig til Fordel for Beskæftigelsen. At Omsætningsafgiften paa Manufakturvarer ændres fra 11,1 til 10 pCt., vil man, ikke mindst inden for de handlendes Kreds, være tilfreds med, fordi denne Bestemmelse griber saa stærkt ind i deres daglige Ekspeditionsforhold.

Det Spørgsmaal har været stærkt fremme under Drøftelserne, om ikke det var muligt at udskille de egentlige Forbrugsvarer, navnlig visse Grupper af Manufakturvarer, og undtage dem fra Afgiftsbeskatningen. Men da dette af praktiske Grunde ikke lader sig gøre, er man naaet til Enighed om at yde en Godtgørelse paa 10 Kr. pr. Barn til Familier med nærmere fastsat Indtægt og Formue. Bestemmelsen om denne Godtgørelse anser jeg for at være en stor Imødekommenhed over for de børnerige Familier i Betragtning af Afgiftens Tryk paa de paagældende Familiers Indkøb. Det er en af de allervæsentligste Ændringer, der virkelig føles som en Lettelse. Jeg skulde ikke have haft noget imod, om man over for de smaa Indtægter var gaaet saa meget videre paa dette Omraade, at man enten havde gjort Beløbet højere eller havde ladet det omfatte voksne inden for de meget lave Indtægtsklasser til Indkøb af Beklædningsvarer. Man kommer ikke uden om, at det er strenge Tider for dem, der kun opnaar smaa Indtægter grundet paa hel eller delvis Arbejdsløshed. Jeg er i øvrigt enig i de Betragtninger, der har været fremsat om, at det er meget vanskeligt at sætte en Grænse mellem Luksusvarer og almindelige Forbrugsvarer, naar det gælder Beklædning. En Lempelse kan derfor kun ske gennem en Ordning som den, der nu træffes med Udstedelsen af saadanne Indkøbskort.

Et andet Spørgsmaal i Lovforslaget vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om: Ølbeskatningen. Jeg glæder mig over, at det har været muligt gennem Forhandlingerne i Folketinget at opnaa en Fritagelse for Hvidtølsbeskatningen, ikke alene fordi Forbrugerne af denne Vare fritages for Afgiftsbeløbet, men ogsaa fordi man her rører ved et Beskæftigelsesforhold, ved et Eksistensspørgsmaal for adskillige Landbryggerier, som sikkert vilde være ude for de største Vanskeligheder, hvis denne Beskatning var blevet opretholdt.

Med Hensyn til en lang Række af de Artikler, som i øvrigt gennem denne Lov rammes af Afgift, kan man sige, at den enkelte Forbruger helt eller delvis kan undvære den paagældende Vare. Men dermed er man ikke ude over Vanskelighederne, Sagen er ikke saa ligetil. Den mørke Side af Lovforslaget angaar efter min Mening Beskæftigelsen. Det er jo nemlig givet, at i samme Øjeblik der sker Beparelser og Indskrænkninger i Forbruget, gaar Beskæftigelsen ned. Men som jeg nævnte til Indledning, er der dog Lyspunkter i Lovforslaget, set ud fra den bestaaende Lov, nemlig at flere Varer i Raastofgruppen er sat uden for Afgiftsomraadet. Den Tanke, der har været fremme til Drøftelse: at føre Afgiftsbeløbet, som nu er begrænset til at omfatte visse Varer og Brancher, over paa den samlede Omsætning i Detailhandelen — naturligvis med en mindre Afgiftsprocent —, er jeg tilfreds med ikke har vundet Tilslutning, og vi kan forhaabentlig indstille os paa, at vi nu gennem disse Forbrugsafgifter har naaet Ydergrænsen og fremover kun skal stile efter en Afvikling.

Jeg erkender, at det er vanskeligt at udtale sig om Fremtiden, men en Afvikling af en Beskatning af denne Art maa vi sætte alle Bestræbelser ind paa at opnaa. Jeg finder, at saafremt der ud over den Tid, der her er Tale om, fortsat skal skaffes ekstraordinære Indtægter til Statshusholdningen, maa man gaa andre Veje. Fra mit Partis Side er vi klar over, at i en Tid som denne maa alle være med til at bære Byrderne, og alle maa vise Resignation, men vi er ogsaa klar over, at jo længere Tid der gaar med begrænsede Produktionsvilkaar, des haardere vil en Beskatning af denne Art virke over for den enkelte Forbruger og over for det enkelte Hjem, først og fremmest over for dem med de smaa Indtægter. Da vi gennemførte Loven om Forbrugsafgifter den 27. Marts, hed det i Overskriften, at Beskatningen var midlertidig. Jeg vil haabe, at denne Betegnelse ikke vil blive gjort til Skamme, men er for øvrigt klar over, som jeg allerede har givet Udtryk for, at man gennem de opnaaede Ændringer har lempet paa forskellige Omraader, ogsaa over for de erhvervsdrivende, som skal indordne sig under Lovens Bestemmelser og Administration. Vi vil derfor fra mit Partis Side give Tilslutning til Lovforslaget og navnlig give fuld Tilslutning til de opnaaede Ændringer, men vi sætter Haabet til, at det er sidste Gang, Love af denne Art af tvingende Grunde maa gennemføres. Skulde den finansielle Situation stadig udvikle sig saadan, at betydelige ekstraordinære Beløb